

עת"א 20546/08/16 - מיכאל לוי, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 20546-08-16 לוי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	מיכאל לוי,
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

לפני עתירת עציר נגד ההחלטה המנהלית להגבלת משך זמן שיחות הטלפון.

נימוקי הבקשה :

העותר הינו עצור עד תום ההליכים, לאחר שהוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירת רצח ועבירות נוספות, מוחזק ב"הפרדת יחיד".

העותר טוען כי מוקצבות לו שעתיים ביום לשיחות טלפוניות, חומר החקירה הוא בעל היקף רב. הוא לומד את חומר החקירה וכל אימת שמתעוררת שאלה או בעיה, הוא נאלץ להתקשר לעוה"ד שלו לשיחות ארוכות, כך שבסופו של יום נותרות לו דקות ספורות לשיחות עם בני משפחתו, גם כדי לדרוש בשלומם וגם על מנת להסדיר את עניין שכ"ט עוה"ד, ומדובר בסכומי עתק.

העותר טוען כי הוא מופלה לרעה משום שאסירים אחרים זוכים להקבצה של 6 שעות שיחה.

כתב התשובה :

המשיבה מבקשת לדחות את העתירה. לעותר מוקצבת 120 דקות שיחה מדי יום. המשיב מחויב לפעול לפי הוראות החוק והפקנ"צ, כאשר עקרון השוויון בין האסירים מהווה עיקרון יסודי, המנחה את שב"ס ניהול הכלא.

קיימת הוראת נציבות - פקנ"צ 04-03-00 "החזקת אסירים בהפרדה" המסדירה את נושא הקשר הטלפוני של קבוצת

האסירים המוחזקים בהפרדה.

פרק הזמן המוקצב לעותר לשיחות טלפוניות תואם את הוראת פק"צ 04.36.00 "קשר טלפוני של אסירים פלייט".

מפקד האגף מוסמך להקציב לאסיר/עציר עד 60 דקות שיחה ביממה, שאותן ניתן לפצל ל - 3 פרקי זמן. קיימת הוראת שעה מיום 17/10/10 המסמיכה את מפקד האגף להקציב ל"אסירי הפרדה" עד 90 דקות. בהחלטה מנהלית נוספת הוחלט להסמיק את מפקד האגף להאריך את משך הזמן ב - 30 דקות נוספות, כך שניתן להגיע ל - 120 דקות ליממה. לעותר מוקצב הזמן המקסימאלי האפשרי-120 דקות, שהוא מעבר לזמן שנקבע בהוראת שעה. העותר פנה כבר פעמיים לבית המשפט הפלילי וביקש פרקי זמן נוספים לשיחות טלפון. בית המשפט נעתר לשתי הבקשות והחליט פעמיים לאפשר לעותר 30 דקות נוספות למשך 10 ימים. היה זה כאשר העותר לא היה מיוצג וטען שהשיחות דרושות לו על מנת לדאוג לייצוג משפטי.

בקשתו של העותר לתוספת זמן שיחה מעבר למקסימום האפשרי, פוגעת בכלל השוויון המחייב את שב"ס. המשיבה מציינת כי אין הגבלה לביקורים של עו"ד שונים של העותר אצלו בבית הכלא.

בנוסף לאמור, קיים מידע מודיעיני מהעת האחרונה המשילך באופן ישיר על נושא העתירה.

בדין טענה ב"כ העותר כי הוא זוכה ל"יחס מפלה". עצם החזקת העותר בכלא באיזור הצפון, כשהסניגורים נמצאים במרכז הארץ וכשהוא מוחזק בתנאים הפרדה, מקשה עליהם לתאם עמו ביקורים ופוגעת בזכותו להליך הוגן. לטענתהעותר, גורמים שונים בשב"ס אמרו לו כי מבחינתם אין להם כל בעיה להקציב לו פרק זמן נוסף לשיחות, אלא שהמניעה היא מצד המחוז. ב"כ העותר הודיעה כי היא מוכנה לצמצם את הבקשה ל- 30 דקות נוספות בין הימים א' - ה'.

דין:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבור כי דין העתירה להידחות.

מתברר כי לעותר ניתן הזמן המקסימאלי האפשרי שהגורם המנהלי מוסמך להקציב. הסמכות של הגורם המנהלי ושיקול הדעת סלו מצומצמים ללמסגרת הסמכויות שהוענקו לו בדין.

הגורם המנהלי הפעיל שיקול דעת ואישר לעותר את הזמן המירבי שהוא יכול לאשר.

לא מצאתי בסיס לטענת העותר, לפיה זכותו להליך הוגן נפגעת. אין כל הגבלה על משך המפגשים עם עו"ד. הקושי של ב"כ העותר בגלל המרחק ממשרדיהם לבית הכלא בצפון בו שוהה העותר, איננו נימוק המצדיק פגיעה בעקרון השוויון.

ברע"ב 1375/12 פרנסואה אבוטבול נ' שב"ס (מפי כב' השופט ג'ובראן) שם המליץ בית המשפט כי תישקל אפשרות להארכה נוספת של משך השיחה שהוקצתה למערער - שהיה אסיר הפרדה מ - 60 דקות ל - 90 דקות. שב"ס הודיע בי בקבות בדיקה רוחבית בין כללי בתי הכלא הוחלט להעמיד מדיניות אחידה לגבי כלל האסירים. נקבע:

"על בית המשפט לשאול את עצמו אם ההחלטה שנתקבלה מצויה במתחם הסבירות, ובמילים אחרות, אם ההחלטה הזו נמנית עם קשת ההחלטות הסבירות האפשריות הנולדות כתוצאה מהפעלת שיקול דעת באופן המעניק לכלל השיקולים הרלוונטיים את משקלם הראוי ומאזן נכונה ביניהם. במקרה זה, לא מצאתי שההחלטה שעליה משיג המבקש, חורגת ממתחם הסבירות, או שהאיזון שערך המשיב לוקה בפגם חמור שיש בו כדי להצדיק התערבותו של בית משפט זה".

עניינו של העותר איננו שונה מהותית מעניינם של קבוצת האסירים עליהם הוא נמנה-עצורים עד תום ההליכים המוחזקים בתנאי הפרדה והמצויים בעיצומו של ההליך המשפטי בגין כתב האישום שהוגש נגדם.

העותר הצליח כבר להתגבר על משוכה עיקרית - סיכום בדבר ייצוג משפטי, כעת הוא מיוצג. אין מניעה מלתאם פגישות עם באי כוחו ככל שידרש.

התברר גם כי טרם נקבע מועד לתחילת שמיעת הראיות.

טענת העותר לפיה גורמים שונים בשב"ס הודיעו לו כי מבחינתם אין מניעה לאשר לו זמן נוסף לשיחות לא הוכחה. אך גם אם היה אמת בדבריו, לא היה בכך כדי להכריע את הכף כנגד העמדה הרשמית שהתגבשה ושאותה הציג ב"כ שב"ס בדיון.

גם טענת ההפליה לא הוכחה. העותר התבקש למסור פרטים ולו באופן חסוי לגבי אסירים שלטענתו זוכים לפרקי זמן ארוכים יותר של שיחות טלפון, אך סירב לעשות כן בטענה שהוא איננו מעוניין לפגוע בהם.

מעבר לנדרש, יצוין כי מהחומר הסודי שהוגש לעיוני, מתברר שהשיחות הטלפוניות אינן רק לצורך התייעצות עם באי כוחו ולצורך שיחות משפחתיות. חלק מזמן השיחות מוקדש למטרות אחרות, לאו חיוביות דווקא.

סיכומי של דבר, לא מצאתי בהחלטה המנהלית חריגה או חוסר סבירות המצדיקות התערבות שיפוטית.

העתירה נדחת.

ניתנה היום, ו' חשוון תשע"ז, 07 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.

